



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

39 Innocentius Arcadium humiliter supplicantem ad sacrum Eucharistiae
Sacramentum sumendum restituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

rum mysteriorum Christi Dei nostri, Episcopum etiam omnem, aut clericum ordinis sanctæ Dei Ecclesiæ qui administrare, aut exhibere ea aulus fuerit, ab ea hora qua præsentem vinculi mei legeritis litteras dignitate sua excidisse decerno. Baro. in lib. *Annal. Eccles. eod. tom. 5. Anna 407. pag. 258. circa fi. & pag. 259 in princ.*

36 Archadius verò ad Innocentium ita respondit, † Norunt omnes homines mentis compotes commissa per ignorantiam, nec divinitus, nec per leges puniri, neque adeo quemquam alterius nomine supplicium luere. Omnino, ò Pontifex Dei, ne quæquam eorum, quæ in legatos audacter perpetrata sunt, sciente me factum est, idque ex eo perspicere potest, quòd eos, à quibus illa orta sunt, severe ultus sum, neque quòd magnus ille Ioannes depositus sit, ulla in me culpa eius rei inhæret, sed infelicibus Episcopis: ubi autem erit pœnitentiæ bonum, nisi ipsi, quos pœniteat, venia tribuatur? Igitur, si nos quidem ex pœnitentibus non essemus, meritò aditus ad veniam clauderetur; & si accusavimus, & condemnavimus nos ipsos, ab his, quæ malè egimus, ne bono quidem pœnitentiæ, quòd quidem venia est, excidamus. Quòd quidem propterea scripsi, ut mansuetudinem tuam certam redderem, nos, nihil eorum cognitum habuisse, quæ nostris Antistitibus, & clericis acciderunt, cuius rei testem benignam illum Deum imploramus; Nimirum purus, & innocens sum, quòd ad ipsorum condemnationem attinet, quippe cum eorum communionem sum usus, causæ nihil erat, quamobrem eos affligeremus, Quòd autem attinet ad Eudoxiam, scito me illi parum moderatè pro ratione delicti mercedem retulisse: Quo

lance factum est, ut ex eo morosa, & angustia, difficili gravissimaque correpta ægitudine decumbat, † igitur, quòd superest, enixè te obsecro, ut nos à segregatione liberes, nec multipliciter punias, non enim ipse Domitianus idem ob delictum his hominem percutit, cum Innocentius alia epistola, inquit, studium, diligentiamque vestram Dei præscripto, & voluntati consentaneam, quam propter ipsius nomen declarastis, accepimus, & probavimus: Quapropter sacris à vinculis soluti ad signa dominica confirmatis animis accidite. Baron. *eod. tom. 5. fol. 259.*

Non longè post Eudoxiæ patratorem in S. Ioann. Chrylostomi scelera ultio dilata fuit, † quoniam non ultra tres menses ab obitu S. Ioannis supervixisse traditur. Genus autem ejus mortis ita contigisse describitur, Cùm pregnans esset, iamque partui vicina foret, fœtus in utero extinctus est, ac, cum eum edere vellet, nequivit, totosque dies quatuor mortuus fœtus in utero retentus computruit, atque uteri quoque abscissum effecit, cumque, neque exiret fœtus, & dolorum finis non esset, quidam ei litteras magicas superposuit: quare, & statim ejecit mortuum fœtum, & simul animam miserrime efflavit. Baron. *eod. tom. 5. Ann. 404. pag. 229.*

39 Nec Arcadius † Imperator, quamvis iunior esset ætatis, trigésimum primum tantum annum agens, ut per Baron. *eod. to. 5. Anna 408. in princ.* diu superstes fuit, cum vix Chrylostomo quadriennium supervixerit, ut ulciscente Deo palàm factum sit, quanto periculo Principes eos insequantur, de quibus illa tam terribilis præcellerit comminatio Christi, Quia tangit vos, tangit pupillam oculi mei, & qui scandalizaverit

veritunum de pusillis istis, qui in me cre-
du it, expedit ei, ut suspendatur mola asi-
naria in collo ejus, & demergatur in pro-
fundum maris, *Matth. cap. 18. Marc. cap. 9,*
Lus. c. 17. & Baron. ead. pag. 220.

40 Alii etiam persecutores † Joan. Chry-
sostomi vindicta divina fuerunt percussi:
Quorundam enim Episcoporum, & laico-
rum corpora morbus assumens variis cru-
ciatib⁹ agitabat, lenta febris intestina de-
pascens, pruritusque intolerabiles totam
superficiē unguibus levabat: Longi quo-
que intestini perpetui dolores, & cholici
passio, cujusdā pedes intercutanei morbi
i. litar, nimia inflatione turgescēbāt. Alii,
nimia humoris redundantia ad manus us-
que derivantis, eos, qui malē subscribere
digitos misto frigori incendio fuerunt ex-
cruciati. Alium aqualiculi tumor, & pu-
tredo ex secretiore parte corporis in lon-
gum se extendens, & vermes gignens ac-
riter vexabant, respirandiq; difficultas,
omnium intensio membrorum, imagi-
neq; nocturnæ in canes rabiosos, & di-
strictis gladiis barbaros, & vocem hor-
rendam transeuntes infomne, somnum
que ducebant: Alius equo lapsus, dextro
fracto crure, continuo vitam cum morte
commutavit: Alius, amisā voce, octo
mensibus emarcuit in lecto, qui nec ma-
nus ad os apponere poterat: Alius vivens
crura sensum usq; ad genua per triennium
urebatur, chryseli moleste fatigatus:
Alius inflata lingua cum febre vehemen-
ti non valebat eam in præstitutum à na-
tura locum cōtinere, in pugillari scribens
confitebatur scelus suum, & sic videbatur
iram divinitus illatam, variis in auctores
mali sævire modis. *Baron. lib. annal. ec-
cles. tom. 5, An. 404, pag. 219, post med.*

41 Cyrinus verò Episcopus, † qui eun-
dem Joannem convitiis exagitaverat, at-
que eum contumacem sæpius vocaverat,
acerbè excruciat⁹, afflētusq; fuit, ut pes
ejus pu resceret, & propterea necessitate
adductus, cum à corpore illum abscinde-
ret, lētionem non semel tantum, sed sæ-
pius passus est, quoniam mali contagio
per universum corpus irrepsit adeo, ut al-
ter per ea infectus similiter amputatus sit.
Baro. anno 404. ead. tom. 5, pag. 11. in princ.
Impium quoque Veremundi II. legionis
in Hispania Regis factum Deus vendica-
vit; nam quod ille in vincula conjecisset
Ouetensem Episcopum tamdiu cessavere
à cælo pluvix arente omnino terra, quā-
diu Episcopus detentus est: ast illo di-
miso, respicienteque Rege, rediere plu-
vix, terræque humor, quo miraculo per-
territus Veremundus, in se rediens, pec-
nitentiam ab Episcopis positam piè per-
egit. *Roder. Palent. par. 2, cap. 22. & Ma-
jol. de admir. nat. reb. colloq. 1. pag. 54.
in fin.*

42 Henricus VIII. † Angliæ Rex, qui in-
ter alia de religione Catholica decreta
contra Lutheranos edixerat.

Primò, in Eucharistia sub panis & vini
specie post consecrationem esse corpus,
& sanguinem Christi, nec amplius rema-
nere substantiam panis, & vini.

Secundò, communicare sub utraque spe-
cie, non esse omnib⁹ necesse ad salutem,
& sub alterutra esse totum Christum.

Tertiò, non licere nuptias sacerdotib⁹.

Quartò, vota castitatis esse præstanda.

Quintò, Missas privatas retinendas.

Et sextò, confessionem auricularē esse
ad salutē necessariam, ac iis, qui secus do-
cerent, uti hæreticis, supplicia gravissima

O

con-